

[Bladt.]

Det er derimod ikke lykkedes at opnå enighed om den i § 5 indeholdte forhøjelse af byggelånene med 2 000 kr: Venstres og det konservative folkepartis repræsentanter i udvalget har ikke kunnet give tilslutning til dette forslag, idet man har argumenteret udfra den opfattelse, at bevægelsen i omkostningsniveauet det sidste år ikke berettiger til en forhøjelse af byggelån. Jeg går iøvrigt ud fra, at disse partiers ordførere selv vil motivere deres stillingtagen.

Også fra radikal side er der i udvalget givet udtryk for betænkeligheder med hensyn til en forhøjelse af byggelån. Jeg henviser i denne forbindelse til den i betænkningen indeholdte mindretalsudtalelse af det radikale medlem i udvalget.

Herefter har landbrugsministeren stillet ændringsforslag til § 5, stk. 1 og stk. 3, hvorefter „23 000 kr.“ ændres til: „22 000 kr.“. Disse ændringsforslag er tiltrådt af et flertal i udvalget bestående af socialdemokrater og det radikale medlem.

Jeg kan på udvalgsflertallets vegne anbefale at stemme for lovforslaget med de af ministeren stillede og af flertallet tiltrådte ændringsforslag og at stemme imod de af venstre og de konservative stillede ændringsforslag.

Som mit partis ordfører vil jeg udtrykke beklagelse over, at det ikke er lykkedes denne gang at opnå enighed om denne udlånslov, som nu gennem mange år er gennemført med tilslutning fra alle partier. Naturligvis er ingen interesseret i at hæve lånegrænsen udover det, der er strengt nødvendigt, men selvom man er i stand til at påvise eksempler på, at der kan opføres arbejderboliger for et beløb, der ligger omkring den nuværende lånegrænse, så er det dog ubestrideligt, at man de fleste steder her i landet ikke tilnærmelsesvis er i stand til at bygge for de nugældende lånebeløb. Jeg tror ikke, at noget udvalgsmedlem kan være i tvivl om, at således er det. Det ville jo også være mærkeligt, om jordlovsudvalget, som har problemerne på nært

hold, ville komme med en indstilling om forhøjelse af lånegrænsen, hvis der ikke fandtes en saglig begrundelse herfor.

Fra venstres og konservativ side har man gang på gang, også under behandlingen af dette lovforslag, givet udtryk for, at denne lov var en god lov, og at man var glad for den. På denne baggrund ser det unægtelig lidt mærkeligt ud, at man nu fra den side vil vanskeliggøre en udnyttelse af loven.

Heick: Jeg kan henvide til de principielle bemærkninger, som jeg fremkom med, da vi behandlede loven om udlånsvirksomheden vedrørende statshusmandsbrugene. Jeg vil her igen sige, at vor rettesnor i udvalgsarbejdet har været, at boligministeriet har meddelt os, at der er en tendens til afsvækning af stigningen i byggeomkostningerne, og at vi stort set ligger på det samme niveau, som vi gjorde i fjor på denne tid.

Den ærede ordfører for det socialdemokratiske parti, det ærede medlem hr. Bladt, sagde, at også venstres medlemmer havde givet udtryk for, at denne lov var en god lov, og det vil jeg give tilslutning til. Vi mener, at der er opført gode og efter forholdene billige boliger efter denne lov og boliger, som har været tiltrængt.

Når statens jordlovsudvalg er kommet med en indstilling i dette spørgsmål, er det selvfølgelig ikke meningen, at vi fra vor side vil kritisere den. Jordlovsudvalgets beregninger er sandsynligvis foretaget på det samme grundlag i år som tidligere år. Men samtidig med, at vi har set på de sidste bevægelser i byggeomkostningslinien, har vi også haft statens hele økonomi for øje. Vi er allesammen klar over, at den kommende tid vil stille uhyre store krav, og vi må benytte en hvilken som helst lejlighed til at bremse op overfor omkostningsstigninger.

Det er muligt, at det vil være nødvendigt, at de, der skal bygge efter denne lov, møder med nogen sammensparet kapital, men